

Bemærkninger til forslaget

Forslagets indhold

Forslaget er en stort set uændret genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 148 fra folketingssamlingen 2006-07. Se Folketingstidende 2006-07, forhandlingerne side 6772 og side 7543, tillæg A side 7394 og 7396 samt tillæg B side 1585.

Udviklingen i boligpriserne udgør i dag et alvorligt problem i større byer, og mange kommuner efterspørger muligheder for at gennemføre en aktiv boligpolitik, som sikrer den sociale mangfoldighed og skaber boligmuligheder for alle samfundsgrupper. Hertil kommer, at der er sket en stigning i antallet af borgere, der sættes ud af deres lejlighed, fordi de ikke kan betale deres husleje. Ifølge SFI's arbejdsrapport om »Lejere der bliver sat ud af deres bolig – en foreløbig status«, er der i perioden 2002-06 blevet sat 11.237 lejere ud af deres bolig, og det svarer til 10.899 husstande. Forslagsstillerne er ikke i tvivl om, at denne stigning hænger sammen med både lavere sociale ydelser og stigende huslejer i Danmark.

Forslagsstillerne finder derfor, at der er et stort behov for at give kommunerne mulighed for at gennemføre en aktiv boligpolitik, der kan sikre boliger til grupper med lav- og mellemindkomster, og som giver kommunerne ret til at sælge kommunale grunde til under markedsprisen til opførelse af almene boliger.

Baggrund

Kommunerne i det danske kommunestyre er efter de gældende regler og de kommunale tilsynsmyndigheders praksis i dag afskåret fra at påtage sig opgaver i relation til den almindelige boligforsyning, medmindre der er hjemmel hertil i lovgivningen. En kommune kan således ikke sælge kommunale grunde til under markedsprisen med henblik på at sikre et udbud af boliger i kommunen til grupper med lav- og mellemindkomster. Det er senest fastslået i Statsforvaltningen Hovedstadens vejledende udtalelse af 10. januar 2007 til Københavns Kommune om kommunens adgang til efter kommunalfuldmagten at engagere sig i boligfor- syningen.

Kommunerne i Danmark har i dag ikke de samme redskaber, som byer i lande som England, Holland og Norge kan benytte i tilsvarende situationer. Mange kommuner efterspørger derfor muligheder i lovgivningen for aktivt at kunne deltage i gennemførelse af en boligpolitik med henblik på at sikre en mangfoldig boligsammensætning og dermed også boliger, som borgere med lav- og mellemindkomster har råd til at betale.

Kommunerne har tidligere haft adgang til at deltage i boligforsyningen, men på baggrund af den praksis vedrørende kommunernes deltagelse i boligforsyningen, der har udviklet sig, siden man i 1958 gennemførte boligstøttelovgivningen, er kommunerne i dag – som nævnt ovenfor – afskåret fra at påtage sig opgaver i relation til den almindelige forsyning af borgerne med boliger, medmindre der foreligger hjemmel i lovgivningen som f.eks. inden for ældrelovgivningen. Begrundelsen herfor i den gældende tilsynspraksis er, at kommunernes støtte til den almindelige boligforsyning ifølge lovgivningen på området skal ydes inden for boligstøttelovgivningens og dermed almenboliglovgivningens rammer.

I kommunerne i hovedstadsområdet og i områderne omkring de store byer i resten af landet har grundpriserne imidlertid nået et niveau, hvor det stort set er umuligt at opføre nye almene boliger inden for statens rammebeløb. Dermed er forudsætningen og grundlaget for at begrænse kommunernes adgang til at yde økonomisk støtte og dermed reelt deltage i den almindelige boligforsyning inden for boligstøttelovgivningens rammer bristet.

Forslagsstillerne finder således, at den nuværende lovgivning og de kommunale tilsynsmyndigheders praksis ikke tager højde for de udfordringer, som især kommunerne i og omkring de store danske byer og byerne i hovedstadsområdet står over for i dag. Mange kommuner kan som en konsekvens af boligpriserne ikke tiltrække og fastholde familier i mellemindkomstgruppen, og de har svært ved at rekruttere de medarbejdere, som er nødvendige for at opretholde